

Instanța de fond: Judecătoria Bălți (sediul Central)
Judecător: Natalia Costăș
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: S.Procopciuc, E.Grumeza, A.Garbutz

ÎNCHEIERE

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

Având în componență sa:

Președintele completului,

Judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Nicolae Craiu și Dumitru Visternicean

soluționând chestiunea privind posibilitatea corectării din oficiu a greșelii materiale evidente constatate în cuprinsul dispozitivului și a deciziei Curții de Apel Bălți emisă în ordine de apel, ce constituie obiectul recursului, referitoare la anul pronunțării deciziei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare „Moldcredit” împotriva lui Gavriiliuc Victor și Lungu Larisa privind încasarea datoriei,

c o n s t a t ă :

La 27 ianuarie 2017, reclamanta Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare „Moldcredit” (în continuare ÎM OM „Moldcredit”) s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Gavriiliuc Victor și Lungu Larisa, solicitând încasarea în mod solidar din contul lui Gavriiliuc Victor și Lungu Larisa în beneficiul său a datoriei rezultate din contractul de împrumut nr. 289 din 10 martie 2014 în suma de 40136,60 lei, fiind formată din: suma împrumutului nerestituit în sumă de 24 288,84 lei, dobânzii neachitate în sumă de 231,84 lei și a dobânzii suplimentare în sumă de 15 615,92 lei, precum și a taxei de stat achitate la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 1 204,10 lei, iar în total suma de 41 340,70 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 15 august 2017, cererea de chemare în judecată depusă de către ÎM OM „Moldcredit” a fost admisă integral, după cum urmează. S-a dispus încasarea în mod solidar din contul lui Gavriiliuc Victor și Lungu Larisa în beneficiul ÎM OM „Moldcredit” a datoriei rezultate din contractul de împrumut nr. 289 din 10 martie 2014 în suma de 40136,60 lei și a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat achitată la

depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 1 204,10 lei, iar în total suma de 41 340,70 lei (f.d.70).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 ianuarie 2017, a fost respinsă cererea de apel declarată de către Gavriliuc Victor și Lungu Larisa și menținută hotărârea Judecătorei Bălți (sediul Central) din 15 august 2017.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei enunțate, la 20 aprilie 2018, Lungu Larisa prin intermediul reprezentantului, avocatul Botnari Valeriu a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de către ÎM OM „Moldcredit” să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

Studiind materialele cauzei, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a depistat că atât în dispozitivul cât și în decizia Curții de Apel Bălți ce constituie obiectul prezentului recurs a fost comisă o greșeală mecanică referitor la anul pronunțării deciziei, fiind indicat greșit „16 ianuarie 2017” în loc de „16 ianuarie 2018” din care considerente, Completul Colegiului judiciar ajunge la concluzia de a emite o încheiere de corectare a greșelii depistate atât în dispozitivul deciziei cât și în decizia instanței de apel.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 249 alin. (2¹) CPC (în redacția Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 17 din 05 aprilie 2018, în vigoare din 01 iunie 2018, publicată în M.O. la 04 mai 2018 Nr. 142-148 art. Nr. 277), în cazul în care cererea privind corectarea greșelilor sau a omisiunilor din hotărâre se depune în cadrul examinării cauzei în instanța de apel sau de recurs, aceasta se soluționează de către instanța respectivă.

Cu referire la norma legală enunțată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că atât dispozitivul deciziei cât și nemijlocit decizia instanței de apel ce constituie obiectul recursului au fost datate cu 16 ianuarie 2017 (f.d.164-165).

În procedura de filtru, completul judiciar a reținut că conform atât a înregistrării audio a ședinței de judecată a Curții de Apel Bălți, cât și nemijlocit a procesului – verbal al ședinței de judecată se confirmă faptul că ședința de judecată când s-a pronunțat dispozitivul deciziei pe marginea litigiului respectiv s-a desfășurat la 16 ianuarie 2018.

Prin urmare, Completul consideră că datarea dispozitivului deciziei cu 16 ianuarie 2017 este o greșeală tehnică. În astfel de circumstanțe, Completul relevă că la caz prevalează conținutul înregistrărilor audio, motiv pentru care Completul Colegiului judiciar ajunge la concluzia de a emite o încheiere prin care să înlăture greșeala ce se conține în dispozitivul și decizia Curții de Apel Bălți.

Ținând cont de faptul, că o astfel de greșeală poate fi corectată de instanța care examinează cauza, la caz – instanța de recurs, la solicitare sau din oficiu și conducându-se de prevederile art. 249 alin. (2¹) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se corectează greșeala materială evidentă constatată în cuprinsul dispozitivului și a deciziei Curții de Apel Bălți emisă în ordine de apel, ce constituie obiectul recursului în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare „Moldcredit” împotriva lui Gavriliuc Victor și Lungu Larisa privind încasarea datoriei, prin înlocuirea anului pronunțării deciziei „16 ianuarie 2017” cu anul pronunțării corect a deciziei „16 ianuarie 2018”.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
Judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean

Instanța de fond: Judecătoria Bălți (sediul Central)
Judecător: Natalia Costăș
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: S.Procopciuc, E.Grumeza, A.Garbutz

ÎNCHEIERE

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

Având în componență sa:

Președintele completului,

Judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Nicolae Craiu și Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de Lungu Larisa prin intermediul reprezentantului, avocatul Botnari Valeriu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare „Moldcredit” împotriva lui Gavriiliuc Victor și Lungu Larisa privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 ianuarie 2018,

c o n s t a t ă :

La 27 ianuarie 2017, reclamanta Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare „Moldcredit” (în continuare ÎM OM „Moldcredit”) s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Gavriiliuc Victor și Lungu Larisa privind încasarea datoriei.

În motivarea cererii de chemare în judecată ÎM OM „Moldcredit” a indicat că la 10 martie 2014 a încheiat cu Gavriiliuc Victor contractul de împrumut nr. 289 în urma căruia i-a acordat ultimului un credit în sumă de 165 000 lei, pe un termen de 36 luni, cu termenul final de rambursare la data de 10 martie 2017.

Întru asigurarea rambursării în termen a creditului acordat, la aceeași dată – 10 martie 2014 între ÎM OM „Moldcredit” și Lungu Larisa a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. 448, conform căruia ultima s-a obligat să ramburseze primei creditul în conformitate cu graficul stabilit, în cazul în care pârâtul Gavriiliuc Victor nu va executa corespunzător obligațiile asumate conform contractului de împrumut sus-indicat.

Totodată, a mai indicat reclamanta că suplimentar în scopul garantării obligațiilor asumate, la 13 martie 2014 a încheiat cu pârâtul Gavriiliuc Victor contractul de ipotecă nr. 1291, autentificat de către notarul public Chiriliuc Iurii, prin care ultimul a grevat cu ipotecă în favoarea reclamantei bunul imobil

(apartament), cu nr. cadastral xxxx, cu suprafața de 36 m.p., situat în mun. xxxx, str. xxxx, ap. x.

A mai indicat reclamanta că pârâții nu-și onorează obligațiunile contractuale privind rambursarea împrumutului primit și achitarea dobânzii calculate pentru utilizarea lui, încălcând astfel prevederile contractuale și legislației în vigoare privind executarea obligațiilor.

Conform calcului reclamantei, la 17 ianuarie 2017 datoria restantă neachitată de către Gavriliuc Victor calculată în baza contractului de împrumut nr. 289 din 10 martie 2014 a constituit suma de 40136,60 lei, fiind formată din: suma împrumutului nerestituit în sumă de 24288,84 lei, dobânzii neachitate în sumă de 231,84 lei și a dobânzii suplimentare în sumă de 15615,92 lei.

Totodată, multiplele solicitări adresate pârâților de a restitui în mod extrajudiciar sumele menționate nu s-au soldat cu succes, motiv pentru care a fost depusă prezenta cerere de chemare în judecată.

Solicită reclamanta ÎM OM „Moldcredit” încasarea în mod solidar din contul lui Gavriliuc Victor și Lungu Larisa în beneficiul său a datoriei rezultate din contractul de împrumut nr. 289 din 10 martie 2014 în suma de 40136,60 lei, fiind formată din: suma împrumutului nerestituit în sumă de 24 288,84 lei, dobânzii neachitate în sumă de 231,84 lei și a dobânzii suplimentare în sumă de 15 615,92 lei, precum și a taxei de stat achitate la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 1 204,10 lei, iar în total suma de 41 340,70 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Bălți (sediul Central) din 15 august 2017, cererea de chemare în judecată depusă de către ÎM OM „Moldcredit” a fost admisă integral, după cum urmează. S-a dispus încasarea în mod solidar din contul lui Gavriliuc Victor și Lungu Larisa în beneficiul ÎM OM „Moldcredit” a datoriei rezultate din contractul de împrumut nr. 289 din 10 martie 2014 în suma de 40136,60 lei și a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 1 204,10 lei, iar în total suma de 41 340,70 lei (f.d.70).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a conchis că la dosar nu există probe pertinente și concludente care ar dovedi faptul că, pârâții Gavriliuc Victor și Lungu Larisa și-ar fi onorat pe deplin obligațiile contractuale față de reclamanta ÎM OM „Moldcredit” și că, i-ar fi achitat acesteia restanța datoriei conform contractului de împrumut bănesc anexat la dosar în sumă de 24 288,84 lei.

Totodată, instanța de fond a relevat că în speță deoarece pârâții nu au restituit împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract, încasarea dobânzii de întârziere poate avea loc, motiv ce a impus să se ajungă la concluzia dispunerii încasării în mod solidar din contul pârâților Gavriliuc Victor și Lungu Larisa în beneficiul reclamantei ÎM OM „Moldcredit” a dobânzii neachitate în sumă de 231,84 lei și a dobânzii suplimentare în sumă de 15 615,92 lei.

În concluzie, prima instanță a concluzionat că din materialele cauzei se constată cu certitudine că, pe parcursul judecării cauzei respective în instanța de fond, reclamanta ÎM OM „Moldcredit” a suportat cheltuieli de judecată în sumă de 1204,10 lei – cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii, ceea ce se confirmă prin ordinul de încasare a numerarului anexat la dosar, sumă ce prin prisma art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, care statuează expres că,

instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată, urmează a fi încasată în mod solidar din contul părților Gavriiuc Victor și Lungu Larisa în beneficiul reclamantei, iar în total la caz urmează a fi încasat în mod solidar din contul părților în beneficiul reclamantei suma de 41340,70 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 04 septembrie 2017 și, respectiv la 20 noiembrie 2017, Gavriiuc Victor și Lungu Larisa au declarat apel nemotivat și apel motivat împotriva aceleiași hotărâri, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de către ÎM OM „Moldcredit” să fie respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d.78-79,92-98).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 ianuarie 2018, a fost respinsă cererea de apel declarată de către Gavriiuc Victor și Lungu Larisa și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 15 august 2017.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristicile raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic. De asemenea, în cadrul judecării cauzei, instanța de judecată a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea a Drepturilor Omului.

Pe cale de consecință, instanța de apel a conchis că concluzia primei instanțe despre necesitatea admiterii cererii de chemare în judecată este justă, ea avînd la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, conform cerințelor art. 130 CPC.

Invocînd netemeinicia și ilegalitatea deciziei enunțate, la 20 aprilie 2018, Lungu Larisa prin intermediul reprezentantului, avocatul Botnari Valeriu a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de către ÎM OM „Moldcredit” să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea cauzei instanțele de judecată inferioare au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei.

La fel s-a indicat că, la caz, actele judecătorești sunt ilegale și neîntemeiate și care urmează a fi casate, deoarece în speță greșit pricina a fost examinată în absența recurenților Gavriiuc Victor și Lungu Larisa și a reprezentantului acestora care nu s-au prezentat în ședința de judecată din motive ce nu le pot fi imputate și anume, pentru că nu au fost legal citați despre data, ora și locul ședințelor de judecată.

În atare împrejurări, instanța de fond nu a asigurat respectarea principiului disponibilității în drepturi a părților la proces. Or, recurenții – reclamânți au fost

privați de posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția procesuală în cadrul procesului de judecată.

În susținerea opiniei enunțate, se reiterează și prevederile art. 6 CEDO, care stipulează că, orice persoană are dreptul la judecarea pricinii ”în mod echitabil”, ceea ce implică, inclusiv, o procedură contradictorie și egalitatea armelor ale părților litigante. Respectarea principiului egalității armelor presupune că fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza într-o situație egală în raport cu adversarul său, astfel încât între părți să se mențină un echilibru corect. Aceste principii includ și dreptul părții de a fi reprezentată în proces de către o persoană calificată în domeniul dreptului, cu atât mai mult că legislația procesuală națională declară acest drept.

La caz, aceste rigori ale legislației lipsesc, fapt ce impune admiterea recursului, cu casarea deciziei și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri sub aspectele sus – menționate.

Plus la aceasta, instanțele de judecată inferioare au ignorat faptul că pe durata examinării cauzei, după depunerea cererii de chemare în judecată, debitorii au achitat integral suma împrumutului acordat.

În rezultat, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de admitere a acțiunii (f.d.192-198).

La 17 mai 2018 în adresa intimă ÎM OM „Moldcredit” a fost expediată copia recursului declarat de Lungu Larisa prin intermediul reprezentantului, avocatul Botnari Valeriu cu înștiințarea despre necesitatea depunerii a referinței (f.d.202), iar la 18 iunie 2018 ÎM OM „Moldcredit” a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către Lungu Larisa ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este declarat în termen, având în vedere faptul că, decizia recurată a fost pronunțată la 16 ianuarie 2018 (f.d.164) și recepționată de către reprezentantul recurentei Lungu Larisa, avocatul Botnari Valeriu la 23 februarie 2018 (f.d.173), iar recursul a fost depus la 20 aprilie 2018 (f.d.192).

Examinând temeiurile recursului declarat de către Lungu Larisa prin intermediul reprezentantului, avocatul Botnari Valeriu, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Lungu Larisa prin intermediul reprezentantului, avocatul Botnari Valeriu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Lungu Larisa prin intermediul reprezentantului, avocatul Botnari Valeriu se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale,

că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Instanța de recurs mai reține că CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Lungu Larisa prin intermediul reprezentantului, avocatul Botnari Valeriu.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Lungu Larisa prin intermediul reprezentantului, avocatul Botnari Valeriu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean